

[Mølgaard]

i, at fremskridtet er så beskedent, som der er tale om. Vi skal love regeringen at øve medindflydelse på fremtiden, også vedrørende skatteløsningen, med eller mod regeringens vilje.

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg vil gerne først takke for den brede tilslutning, der ser ud til at blive til den endelige vedtagelse af undergrundsloven her.

Til hr. Waldorff har jeg den bemærkning, at jeg synes, hr. Waldorffs indlæg i dag var en lidt impotent udstilling af frustration over, at der ikke blev konfrontation. Det har nærmest virket, som om det var et formål i sig selv, som om det nærmest var nødvendigt, for at denne sag kunne ende godt, at den skulle ende med konfrontation. Det har vi ikke set som et mål i sig selv, men vi har forhandlet og tilstræbt en løsning, der vurderet på sit indhold var samfundsmæssigt god. Der er vi endt. Vi kunne heller ikke være kommet dertil, uden at der havde været forhandlet, også forhandlet i lys af, at en konfrontation ikke var noget, regeringen på forhånd i givne situationer kunne udelukke.

Men på denne baggrund er det meget tilfredsstillende, at det slutter med en bred enighed her i folketinget om et indhold, som er godt. Denne brede enighed, vil jeg sige, har en reel betydning, idet vi nu står over for at skulle i gang med forskellige nye rettighedshavere på dansk område; i de forhandlinger, der i det kommende år skal føres med forskellige olieselskaber osv., er det bestemt en styrke for samfundet som sådant, både at vi har en god lovgivning, og at den er vedtaget med et bredt flertal. Det sidste synes jeg det er rigtigt at udtrykke taknemmelighed over ved denne lejlighed.

Waldorff (VS):

Det er fuldstændig meningsløst at snakke om, hvorvidt en konfrontation har noget formål i sig selv, men hvis energiministeren er så langt ude, så han tror, han kan gøre op med nogle af de stærkeste kapitalgrupper i landet, og at han kan få kontrol over den olie og den gas, som den foregående energiminister slap i 1976, uden at tage en konfrontation, så er han simpelt hen mere end naiv, så er han dum. Alle erfaringer viser selvfølgelig, at når der er en sådan interesse-

modsatning mellem store kapitalgrupper og befolkningen, så kommer man ikke uden om konfrontationen, hvis man ønsker at få noget ud af det.

Det er faktisk rigtigt, at vi er frustrerede. Vi har været ret drivende i den bevægelse, som handlede om at nationalisere, få en samfundsmæssig kontrol med olieudvindingen i Nordsøen, og det er rigtigt, at det er ret nedslående at se, hvad en socialdemokratisk regering kan bruge en folkelig bevægelse til. Et forhandlingstaktisk spil, som jeg anerkender i denne omgang er betydeligt bedre end det, som hr. Erling Jensen, industriministeren, leverede i 1976, men som ikke desto mindre er fuldstændig ude af lod med den styrke, som er til stede i fagbevægelsen og i befolkningen som sådan, og de muligheder, der lå for gennem en konfrontation at vinde noget af det, som helt centralt mangler i aftalen med A. P. Møller og i denne undergrundslov, nemlig muligheden, sikkerheden for, at man kan styre indvindingen af energiressourcerne, så den passer med en langsigtet samfundsmæssig interesse.

For os er den afgørende markering omkring denne undergrundslov, som ellers på mange måder er god og perspektivrig, som jeg har sagt flere gange: vi kan ikke tage ansvaret for, vi ønsker ikke at medvirke til, at regeringen får en politisk opbakning bag det makværk, som man har lavet med A. P. Møller, og som på afgørende måde udhuler værdien af denne undergrundslov. Derfor har vi tænkt os at stemme imod.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Hr. Waldorff kom med et udtryk om energiministeren, som jeg finder ganske upassende, og som ikke burde have været anvendt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 109 stemmer mod 23; 11 stemte hverken for eller imod.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Tredje næstformand (Ove Jensen):